

สมัยอาณาจักร

1 ซมอ 8-31; 2 ซมอ; 1 พกษ 1-11; 1 พศด; 2 พศด 1-9; สดต; สภษ; ปญจ; พชม

- 1 ชาฮูล กษัตริย์องค์แรกของอิสราเอล
 - ก การเลือกชาฮูล (1 ซมอ 8-12)
 - 1 เหตุการณ์ที่นำไปสู่การเลือกชาฮูล
 - ก พวกหัวหน้าอาวูโสของอิสราเอลมาประชุมกันที่เมืองรามมาและเรียกร้องให้ชาฮูลเถรธานกษัตริย์องค์หนึ่งแก่พวกตน (8:1-20)
 - ข ชาฮูลไม่พอใจและได้ชี้แจงถึงข้อเสียในการมีกษัตริย์ (8:11-18)
 - ค อย่งไรก็ตาม พระเจ้าทรงแจ้งแก่ชาฮูลว่าพระองค์ตัดสินพระทัยที่จะเถรธานกษัตริย์ให้แก่อิสราเอล และทรงให้ชาฮูลไปคอยผู้นำคนใหม่ที่จะมาหาตนภายใน 24 ชั่วโมง (9:16)
 - ง วันรุ่งขึ้น ชาฮูลก็ได้ทำให้คำพยากรณ์นี้สำเร็จ โดยชาฮูลมาขอให้ชาฮูลช่วยบอกว่าสัตย์ของตนที่หายไปนั้นอยู่ที่ไหน (9:18-20)
 - 2 เหตุการณ์ที่ชาฮูลได้รับเลือกให้เป็นกษัตริย์
 - ก ชาฮูลได้รับการชโลมจากชาฮูลเมื่ออยู่กันตามลำพังที่เมืองรามมา (10:1)
 - ข ชาฮูลได้ประกาศตั้งชาฮูลให้เป็นกษัตริย์ต่อหน้าคนทั่วไปที่เมืองมึสปาห์ (10:24) โปรดสังเกตุว่า ในตอนนั้นชาฮูลเป็นคนทีถ่อมใจมาก เขาารู้สึกว่าตนเองไม่สมควรที่จะเป็นกษัตริย์ (10:21) เมื่อชาฮูลประกาศอย่างเป็นทางการให้ชาฮูลเป็นกษัตริย์ พวกเขาต้องไปพาตัวชาฮูลออกมาจากที่ซ่อน (10:22-23)
 - 3 การยืนยันว่าทรงเลือกชาฮูล
 - ก เมื่อพิธีชโลมให้ชาฮูลเป็นกษัตริย์ผ่านพ้นไปแล้ว ชาฮูลก็กลับไปยังไร่นาของตนที่เมืองกิเบอาห์ (10:26)
 - ข ต่อมาชาฮูลตั้งกองทหาร 330,000 คนขึ้นเพื่อช่วยเมืองของอิสราเอล คือเมืองยาเบชกิเลอาดให้พ้นจากศัตรูผู้เหี้ยมโหด ชาฮูลจึงได้แสดงความสามารถให้ปรากฏว่าเขาสามารถเป็นผู้นำแผ่นดินได้ (11:8-15)
 - ค ชาฮูลจึงรวบรวมชาวอิสราเอลไว้ที่เมืองกิลกาล และได้เทศนาสั่งสอนประชาชนเป็นครั้งสุดท้ายที่ได้มีการบันทึกไว้
 - 1 ชาฮูลเตือนประชาชนและกษัตริย์ของเขาถึงเรื่องความโง่เขลาไม่เชื่อฟังพระเจ้า (12:25)
 - 2 พระเจ้าเองทรงเน้นคำเตือนนี้โดยบันดาลให้เกิดการอัศจรรย์ฟ้าร้องและฝนตก (12:18)
 - ข ไม่ทรงพอพระทัยชาฮูล (1 ซมอ 13:1-15:9) ซึ่งชาฮูลทำให้เกิดขึ้นโดย
 - 1 โดยการถวายเครื่องบูชาของบูโรหิต (13:9)
 - 2 โดยการบูชาให้ประหารบุตรชายของพระองค์เอง (13:15-14:52)
 - ก อิสราเอลถูกคุกคามโดยกองทัพฟีลิสเตีย (13:23)

- ข อิสราเอลยังไม่ได้ค้นพบเคล็ดลับในการหลอมเหล็ก แต่ศัตรูได้ค้นพบเคล็ดลับนั้นแล้ว
อิสราเอลจึงเสียเปรียบมาก (13:19-22)
- ค โดยการทำงานของพระเจ้า โยนาธานกับองครักษ์ท่านได้ทำการโจมตีค่ายฟีลิสเตีย
อย่างรวดเร็ว (14:4-12)
- ง การโจมตีครั้งนั้นประสบความสำเร็จมาก ผลทำให้พวกฟีลิสเตียแตกพ่ายไปสิ้น
(14:13-23)
- จ อย่างไรก็ตาม ก่อนการสู้รบครั้งนี้ ซาอูลได้ทรงออกคำสั่งด้วยความโง่เขลาห้ามทหาร
ของพระองค์กินอะไรจนกว่าจะชนะเสียก่อน (14:24-26)
- ฉ ต่อมาข้อห้ามนี้ทำให้กองทัพที่หิวโหยฝ่าฝืนกฎเลวีของพระเจ้า (14:32)
- ช โยนาธานไม่ทราบคำสั่งอันโง่เขลาของบิดา ท่านจึงกินน้ำผึ้งลงไป (14:27-31)
- ช เมื่อซาอูลทรงทราบเข้า จึงบัญชาให้ประหารบุตรของพระองค์นั้นเสีย (14:43-44)
- ณ โยนาธานรอดจากความตาย เพราะพวกทหารที่สำนึกในพระคุณของท่าน (14:45)
- 3 โดยการไม่ทำตามพระบัญชาของพระเจ้าซึ่งทรงให้ทำลายคนนอกศาสนาชื่ออากัก และบ้าน
เมืองของเขา (15:9) เหตุการณ์นี้สำคัญเพราะ
- ก แสดงว่าพระเจ้าทรงปฏิเสธซาอูลอย่างสิ้นเชิง (15:11)
- ข เผยให้เห็นถึงกฎพระคัมภีร์อันยิ่งใหญ่ (ดู 15:22-23)
- ค เป็นการพบครั้งสุดท้ายระหว่างซาอูลกับซามูเอล จนซามูเอลได้ตายไป (15:35)
- 2 ดาวิด กษัตริย์ที่ดีที่สุดของอิสราเอล (1 ซมอ 16-2 ซมอ 31; 1 พศด 11-29)
- ก ดาวิดผู้เลี้ยงแกะ (16:1-13) หลังจากที่พระเจ้าทรงปฏิเสธพี่ชายทั้ง 7 คนของเขาแล้ว ดาวิดจึงได้รับการ
ชโลมจากซามูเอลในเมืองเบธเลเฮม
- ข ดาวิดนักดนตรี (16:14-23)
- 1 ขณะนั้น กษัตริย์ซาอูลถูกมารร้ายมารบกวน
- 2 เพราะชื่อเสียงดาวิดที่มีความสามารถในการตีคาะจับปี ซาอูลจึงบัญชาให้นำตัวดาวิดมา
บรรเลงดนตรีให้พระองค์ฟัง
- 3 เสียงดนตรีอันไพเราะของดาวิดก็ช่วยให้ซาอูลบรรเทาจากความทุกข์
- ค ดาวิดทหารกล้า (1 ซมอ 17) ด้วยสลึงเพียงอันเดียว (กับการชโลมจากพระเจ้า) ดาวิดก็เอาชนะ
ยักษ์ฟีลิสเตียสูง 3 เมตร ชื่อ โกลิอัทได้ และทำให้อิสราเอลชนะสงคราม
- ง ดาวิดเป็นผู้ทรงประสงค์ (1 ซมอ 18-31)
- 1 บัดนี้ ดาวิดเริ่มเป็นมิตรสหายกับโยนาธานบุตรซาอูลจนตลอดชีวิต (18:1-4)
- 2 ดาวิดทำให้ซาอูลทรงพิโรธ (1 ซมอ 18:8) ดาวิดได้รับคำสรรเสริญจากพวกหญิงอิสราเอล
เพราะเขาฆ่าโกลิอัทได้ (18:6-7) หญิงเหล่านี้ร้องเพลงว่า ซาอูลได้ฆ่าคนหลายพัน แต่ดาวิด
ได้ฆ่าคนหลายหมื่น
- 3 ซาอูลพยายามที่จะจัดการกับเหตุการณ์นี้ ด้วยการ
- ก การลดตำแหน่ง (เปรียบเทียบ 18:5 กับ 18:13)
- ข พยายามฆ่าดาวิดด้วยพระองค์เองอย่างลับ ๆ (ดู 18:11; 19:10-17)
- ค ใช้อูบาย ซาอูลทรงสัญญาว่าจะยกนางมีคาล (ธิดาคนเล็กของพระองค์) ให้แต่งงานกับ

ดาวิด ถ้าดาวิดฆ่าพวกฟีลิสเตีย 100 คน ดาวิดจึงออกไปฆ่าฟีลิสเตีย 200 คน
(18:25-27)

- 4 ดาวิดแต่งงานกับภรรยาคนแรก คือ นางมีคาล (18:27-28) ซึ่งต่อมา นางได้ช่วยชีวิตดาวิดไว้ (19:12)
- 5 โยนาธานเตือนดาวิดว่าซาอูลพยายามจะฆ่าดาวิดอีก (20:18-22, 35-42)
- 6 ดาวิดไปยังเมืองโนบ และ (เมื่อได้โกหกเกี่ยวกับสาเหตุที่มาที่นี่แล้ว) จึงได้รับขนมกับกระป๋องจากอาหิเมเลคมหาปุโรหิต (21:1-9)
- 7 ดาวิดก็ไปยังเมืองชาวฟีลิสเตีย ชื่อเมืองกัท และแกล้งทำเป็นบ้าต่อพระพักตร์กษัตริย์อาคีซ (21:10-15) ดาวิดได้ใช้ถ้ำอูดุลิมเป็นกองบัญชาการของเขา และเริ่มซ่อนผู้คนที่จัดตั้งเป็นกองทัพ ซึ่งตอนแรกกองทัพนี้มีทั้งหมด 400 คน (22:1-2)
- 8 ในช่วงนี้เอง ทหาร 3 คนของดาวิดได้ลี้ภัยลอดผ่านกองทัพศัตรูเพื่อไปเอาน้ำจากบ่อในเมืองเบธเลเฮมมาให้ดาวิดดื่ม เพราะเขากระหายน้ำนัก ดาวิดประทับใจมากจึงปฏิเสธดื่มน้ำนั้น แต่ได้เทออกถวายพระเจ้า (1 พศด 11:16-19)
- 9 ดาวิดไปยังแผ่นดินโมอับ แต่ฆาตผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์ได้สั่งให้พวกเขากลับไปยังแผ่นดินยูดาห์ (22:3-5) สำหรับเรื่องนี้นั้น พระเจ้าเองเคยแก้ปัญหาค้างหนึ่งแล้วโดยการนำยาทวดของดาวิดจากโมอับเข้าไปในยูดาห์ (ดู นรธ 1)
- 10 โดเอกซาโตอาโดมเป็นคนโลกได้ทรยศมอบอาหิเมเลคแก่ซาอูล กษัตริย์ผู้บ้าคลั่งจึงบัญชาให้ประหารปุโรหิต 85 คนที่เมืองโนบ เพียงเพราะอาหิเมเลคเคยให้ขนมและดากับดาวิด (22:12-19)
- 11 ดาวิดช่วยเมืองอิสราเอล คือเมืองคะอีลาไว้จากพวกฟีลิสเตีย (23:1-6) ต่อมาพระเจ้าทรงเตือนให้ดาวิดหนีไปเสียจากเมืองนี้ เพราะชาวเมืองที่ใจโลเลกำลังเตรียมจะมอบดาวิดให้แก่ซาอูล (23:10-12)
- 12 ดาวิดไว้ชีวิตซาอูลในถ้ำที่ป่าเอนเกตี โดยการตัดชายเสื้อชั้นนอกไปหนึ่งชิ้น ทั้ง ๆ ที่เขาจะตัดศีรษะซาอูลออกเสียให้ได้ (24:1-15) ใจของดาวิดก็นึกโทษตนเองในการกระทำที่ขาดความเคารพนั้น (24:5)
- 13 ซาอูลทรงยอมรับว่าตนเองโง่เขลา และยอมรับความจริงว่าพระองค์ทราบว่าได้ทรงเลือกดาวิดให้ปกครองอิสราเอล (24:16-22)
- 14 ดาวิดแต่งงานกับภรรยาคนที่ 2 ชื่อนางอาปีกาอิล นางเป็นแม่หม้าย เคยเป็นภรรยาของเจ้าของฝูงแกะผู้มั่งมีและเยอหีง ชายผู้มั่งมีนี้เคยปฏิเสธที่จะช่วยดาวิดในยามที่เขาขัดสน อีก 10 วันต่อมา พระเยโฮวาห์ก็ทรงประหารชายคนนั้นเสีย (25:1-42) (ก่อนหน้านั้นซามูเอลได้ตายไปแล้วถูกฝังไว้ที่เมืองรามมา) ขณะนั้นซาอูลได้ประหารนางมีคาล (ภรรยาคนแรกของดาวิด) ให้แก่ชายอีกคนหนึ่ง (25:44)
- 15 ดาวิดได้ไว้ชีวิตซาอูลเป็นครั้งที่ 2 ที่เชิงเขาในป่าคิฟ และเพื่อพิสูจน์ให้ซาอูลเห็นดาวิดจึงสั่งให้ทหารคนหนึ่งเก็บหอกกับขวดน้ำของพระองค์ไว้ขณะที่กษัตริย์ยังคงนอนอยู่ (26:1-16)
- 16 ซาอูลจึงยอมรับอีกครั้งหนึ่งว่าตนเองชั่วและสัญญาว่าจะไม่ตามฆ่าดาวิดอีก (1 ซมอ 26:17-24) โปรดสังเกตว่าคราวนี้กษัตริย์ชั่วและขุนเคืองพระทัยรักษาคำพูดของพระองค์

- 17 ดาวิดเสื่อมลงและยอมย้ายเข้าไปอยู่ในเมืองของฟิลิสเตีย ชื่อ เมืองคิกลาก (27:1) บัดนี้ เขาจัดกองทัพให้บริบูรณ์ด้วยทหารกล้า ทหารเหล่านั้นมีชื่อเสียงเรื่อง
- ก ความแข็งแกร่ง (1 พศด 12:2,8)
 - ข การมีพระวิญญูญาณ (1 พศด 12:18)
- 18 ในช่วงนี้ดาวิดได้ใช้เวลา 16 เดือนเข้าโจมตีปล้นเมืองต่าง ๆ ที่ไม่ใช่พวกอิสราเอล และดาวิดได้พูดโน้มน้าวอาคีชกษัตริย์ฟิลิสเตียให้เชื่อว่าเมืองเหล่านั้นจริง ๆ แล้วเป็นเมืองอิสราเอล (ดู 1 ซมอ 27:8-12)
- 19 ซาอูลทรงไปหาแม่มดแห่งเอนโดร์ เพราะพระองค์พยายามอย่างความสุดสามารถที่จะเรียก ซามูเอลขึ้นมาจากความตาย เพื่อซามูเอลจะได้ให้คำแนะนำแก่พระองค์ในเรื่องกองทัพฟิลิสเตียที่น่าเกรงขามนั้น (28:1-11) อย่างไรก็ตาม ซามูเอลได้ปรากฏตัวขึ้น โดยที่แม่มดไม่ได้ทำอะไรเลย และได้พยากรณ์ถึงความพ่ายแพ้และความตายของซาอูลในสนามรบในวันรุ่งขึ้น (28:12-25)
- 20 ซาอูลพ่ายแพ้ต่อพวกฟิลิสเตีย พระองค์จึงทรงล้มทับกระบี่ของตนเพื่อจะไม่ถูกทรมาณในเงื้อมมือศัตรู บุตรชายทั้งหลายของพระองค์รวมทั้งโยนาธานก็ถูกฆ่าตายในสงครามด้วย (31:1-7)
- จ ดาวิดผู้มีอำนาจ (2 ซมอ 1-10; 1 พศด 11-19)
- 1 ดาวิดอยู่ในเมืองคิกลากได้ยินข่าวการตายของซาอูลและโยนาธาน จึงโคกเศร้านำไวท์ทุกซ์เพื่อพวกเขา (1:1-27)
 - 2 มีพระบัญชามาจากพระเจ้า ดาวิดจึงกลับไปยังดินแดนปาเลสไตน์และได้รับการชโลมจากชาวตระกูลยูดาห์ ให้เป็นกษัตริย์ของพวกเขาที่เฮโบรน นี่เป็นการชโลมครั้งที่ 2 ของดาวิด (2:1-4) บัดนี้ดาวิดอายุราว ๆ 30 ปีและพระองค์จะปกครองยูดาห์นาน 7 ปี ครึ่ง (2 ซมอ 5:5)
 - 3 อับเนอร์แม่ทัพของซาอูลได้ตั้งให้อิชโบเซทราชาโอรสของซาอูลขึ้นปกครอง 10 ตระกูล (2:8-10)
 - 4 อับเนอร์จำต้องฆ่าอาสาเสลน้องชายโยอาบเพื่อเป็นการป้องกันตัว (2:18-23) โยอาบได้ยินเรื่องนี้ เข้าจึงฆ่าอับเนอร์เสีย (3:30)
 - 5 ขณะนั้น ดาวิดได้นางมีศาลภรรยาแรกคืนมาอีก ภายหลังพระองค์แต่งงานกับหญิงอีก 4 คน รวมเป็นภรรยา 7 คน ขณะอยู่ในเมืองเฮโบรนนั้น (2 ซมอ 3:2-5; 1 พศด 3:1-4) และที่เมืองเฮโบรนนี้เอง บุตร 4 คน (จากบุตรอีกหลายคน) ได้เกิดมา ซึ่งต่อมาบุตรพวกนี้ได้นำความเศร้าโศกมาให้แก่ดาวิดเองบุตร 4 คนนั้นคือ
 - ก อัมโนน ผู้ข่มขืนน้องสาวต่างมารดาของตน (13:1-14)
 - ข ทามาร์ (13:1)
 - ค อับซาโลม ผู้ฆ่าอัมโนนเพราะความผิดครั้งนั้น ต่อมาเขาได้ก่อการกบฏต่อกษัตริย์ดาวิด (13:28; 15:13-14)
 - ง อาโดเนียห์ ผู้พยายามจะลอบชิงบัลลังก์ของดาวิด ขณะที่กษัตริย์ซาราทรงบรรทมใกล้ตายอยู่ (1 พศก 1)
 - 6 ภายหลังการสงครามอันยาวนานระหว่างตระกูลซาอูลกับตระกูลดาวิด อิชโบเซทก็ถูกคนของ

- ตนเอง 2 คนฆ่าตาย นี่คือจุดสำคัญเพราะจากนี้ไป ก็ไม่มีอะไรมาหยุดดาวิดอีก พระองค์จึงได้ครอบครองอาณาจักรอิสราเอลทั้งหมด (2 ซมอ 4)
- 7 ดาวิดได้รับการชโลมที่เมืองเฮโบรนให้ปกครองทั่วทั้งอิสราเอล นี่เป็นการชโลมครั้งที่ 3 ของพระองค์ ซึ่งมีการฉลอง 3 วันอันน่าอัศจรรย์ พร้อมทั้งกองทหารเกียรติยศเกือบ 400,000 คนจากอิสราเอล 12 ตระกูลเข้าร่วมกัน (5:1-5; 1 พศด 12:23-40)
- 8 ต่อมา ดาวิดได้ทรงยึดกรุงเยรูซาเล็มไว้เป็นเมืองหลวงถาวรของพระองค์ ตั้งแต่นี้สืบไปพระเจ้าทรงประกาศให้กรุงเยรูซาเล็มเป็นเมืองที่ทรงเลือกสรรไว้ (ดู พบญ 12:5-6, 11; 26:2; อสย 9:27; 10:1; 1 พศก 8:29; 11:36; 15:4; 2 พศก 21:4, 7; 2 พศด 7:12; สดต 78:68) พระองค์ทรงขยายอาณาจักรของพระองค์ ทรงว่าจ้างฮีรามกษัตริย์แผ่นดินไทรให้มาสร้างพระราชวังแก่พระองค์ และทรงแต่งงานมีภรรยาและภรรยาน้อยหลายคน (5:6-16)
- 9 ดาวิดนำหีบสัญญาไมตรีมา (2 ซมอ 6:1-19; 1 พศด 13:1-14; 15:1-16:43)
- ก วิธีที่ดาวิดเคลื่อนย้ายหีบสัญญาไมตรี (ในเกวียนใหม่) ทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัย ผลก็คือ ชายผู้หนึ่งที่ชื่อ อุซาต้องตายไป และทำให้เกิดการล่าช้าถึง 3 เดือน (6:3-7, 11)
- ข ในที่สุด หีบสัญญาไมตรีจึงเดินทางเข้าเมือง มาพร้อมด้วยเสียงโห่ร้องเสียงเพลง และเสียงเล่นดนตรีดังกึกก้อง (6:14-15)
- ค ดาวิดทรงแต่งตั้งพวกเลวีบางคนให้ "ปฏิบัติต่อหน้าหีบสัญญาไมตรีของพระเยโฮวาห์ ให้เป็นการสรรเสริญฉลองพระเดชพระคุณพระเยโฮวาห์พระเจ้าพวกอิสราเอล" (1 พศด 16:4; 25:7) ซึ่งพวกนี้เป็นคณะนักร้อง 288 คนที่ไม่ต้องทำอะไรเลย นอกจากร้องสรรเสริญและขอบพระคุณพระเยโฮวาห์เท่านั้น
- ง บัดนี้ดาวิดทรงประทานเพลงสดุดีบทแรกของพระองค์ที่ได้มีการบันทึกไว้ (1 พศด 16:7-36)
- 10 พอดาวิดกลับถึงบ้านก็ถูกนางมีคาภรรยาของพระองค์ตำหนิว่า "เครื่องศาสนาแสดงอารมณ์เคลิบเคลิ้มออกไปอย่างไรสาระ" (6:20-23)
- 11 ดาวิดทรงปรารถนาจะสร้างพระวิหาร แต่พระเจ้าไม่ทรงอนุญาตตามข้อเรียกร้องนี้ (2 ซมอ 7:1-17; 1 พศด 17:1-15)
- 12 บัดนี้พระเจ้าทรงประทานสัญญาไมตรีดาวิดแก่พระองค์ (7:8-17) สัญญาไมตรีสำคัญนี้กล่าวไว้ว่า
- ก ดาวิดจะมีบุตรชายซึ่งยังไม่เกิด ซึ่งบุตรคนนี้จะสืบทอดต่อกับดาวิด และจะทรงตั้งอาณาจักรนี้ให้มั่นคง (7:12)
- ข บุตรชายคนนี้ (ซาโลมอน) จะสร้างพระวิหาร แทนที่ดาวิดจะเป็นผู้สร้าง (7:13)
- ค บัลลังก์แห่งอาณาจักรของดาวิดจะมั่นคงสืบไปเป็นนิรันดร์ (7:13)
- ง จะไม่ทรงนำบัลลังก์ไปจากพระองค์ (ซาโลมอน) เลย แม้ว่าความผิดบาปของพระองค์นั้นจะควรแก่การตีสอน (ดู สดต 89:33-37) (7:14-15)
- จ ตระกูล บัลลังก์ และอาณาจักรของดาวิดจะมั่นคงสืบไปเป็นนิรันดร์ (7:16)

(ดู ลก 1:28-33, 68-75; กจ 15:13-18 ด้วย) ดาวิดจะทรงตอบแทนสัญญาไมตรีนี้ โดยการอธิษฐานขอบพระคุณอย่างไพเราะ (7:18-29)

- 13 บัดนี้ ดาวิดทรงทำให้อาณาจักรของพระองค์เข้มแข็งขึ้น โดยการเอาชนะพวกฟีลิสเตียพวกโมอับ พวกซีเรีย และพวกเอโดมอย่างรวดเร็วดำดั่งน้ำ (8:1-14)
- 14 ดาวิดทรงตามพบเมฟีโบเซทบุตรง่อยของโยนาธาน และได้ทรงแสดงความกรุณาแก่เขา (9:1-13)
- 15 พวกอัมโมนปฏิเสธและเยาะเย้ยต่อพระกรุณาของดาวิด โดยการลบหลู่พวกราชทูตของพระองค์ พวกอัมโมนจึงถูกลงโทษอย่างหนัก (10:1-19)

ฉ ดาวิดคนบาป (2 ซมอ 11)

- 1 กษัตริย์ที่ชอบตามใจตนเองก็หลงใหลและได้ร่วมหลับนอนกับนางบัทเชบาภรรยาอูรีอาห์ทหารของพระองค์ (11:1-4)
- 2 นางบัทเชบาจึงไปบอกดาวิด ว่าเขาตั้งครรภ์แล้ว (11:5)
- 3 อูรีอาห์ถูกเรียกตัวจากสนามรบให้กลับบ้าน เพื่อเขาจะได้กลับไปเยี่ยมภรรยาของตน และภายหลังเขาได้เชื่อว่าลูกที่เกิดมานั้นเป็นลูกของเขาเอง (11:6)
- 4 อูรีอาห์ทราบดีว่าขณะนี้สถานการณ์กำลังคับขัน จึงปฏิเสธที่จะกลับไปหาภรรยา (11:7-13)
- 5 ดาวิดไม่มีทางเลือก พระองค์จึงส่งอูรีอาห์กลับและทรงฝากจดหมายปิดผนึกไปถึงโยอาบเพื่อให้โยอาบจัดการให้อูรีอาห์ตายเสียในสนามรบ (11:14-17)
- 6 อูรีอาห์ถูกฆ่าตาย ดาวิดจึงได้แต่งงานกับนางบัทเชบา (11:26-27)

ช ดาวิดผู้ไศกเศร้า (2 ซมอ 12-20; 1 พศด 20-21)

- 1 หลังจากที่นางบัทเชบาคลอดบุตรแล้ว นาธันผู้พยากรณ์ได้เล่าให้ดาวิดฟังเรื่องหนึ่งคือ มีชาวนาบารายผู้หนึ่งครอบครองแกะหลายพันตัว แต่ได้ขโมยลูกแกะตัวเดียวของชาวนาจน ๆ ที่เลี้ยงไว้เป็นสัตว์เลี้ยง เอาไปฆ่ากินเสีย (12:1-4)
- 2 ดาวิดก็ทรงพิโรธยิ่งนัก และปฏิญาณว่า ชายนาบารายที่โหดร้ายนั้นจะต้องชดใช้บาปของตนถึง 4 เท่า (12:5-6)
- 3 นาธันจึงมีใจกล้ากล่าวว่า กษัตริย์ดาวิดนั้นแหละ คือ ชายผู้นั้น (12:7-12)
- 4 ดาวิดทรงสารภาพความผิดบาปของตน และกลับใจเสียใหม่ (12:13)
- 5 พระเจ้าทรงอภัยโทษแก่ดาวิด และทรงให้ผู้ใช้ของพระองค์ผู้นี้ชดใช้ 4 เท่า เท่ากับจำนวนที่กษัตริย์ดาวิดจะให้คนนาบารายนั้นชดใช้
- 6 หลังจากดาวิดสารภาพบาปแล้ว 7 วัน การใช้หนึ่งครั้งที่ 1 ก็มาถึง คือ บุตรที่เกิดมานั้นได้ตายไป (12:18) กษัตริย์ก็ยอมรับเหตุการณ์นี้ด้วยความเชื่อ โดยทรงเชื่อว่าพระองค์จะได้เห็นบุตรนั้นอีก (12:23)
- 7 ซาโลมอนทรงประสูติ (12:24)
- 8 การใช้หนึ่งครั้งที่ 2 ของดาวิดมาถึงคือ อัมโมนบุตรชายดาวิดหลงใหลทามาร์น้องสาวต่างมารดาจนในที่สุดได้ข่มขืนนางเสีย (13:14)
- 9 อับซาโลมพี่ชายแท้ ๆ ของนางทามาร์ เริ่มวางแผนที่จะฆ่าอัมโมน อีก 2 ปี ต่อมาจึงฆ่าเขาได้สำเร็จ นี่เป็นการใช้หนึ่งครั้งที่ 3 (13:29)

- 10 อับซาโลมหนีเข้าป่ากันดารไปอยู่กับตาซึ่งเป็นคนนอกศาสนาถึง 3 ปี (13:38) โยอาบจึงว่าจ้างหญิงเล่ห์เหลี่ยมจัดจากเมืองเทโคอา เพื่อล่อลวงให้ดาวิดยอมอนุญาตให้อับซาโลมกลับกรุงเยรูซาเล็ม (14:1-23)
- 11 อับซาโลมจึงกลับมาได้ แต่ถูกบิดาปฏิเสธไม่ยอมให้เข้าเฝ้านาน 2 ปี ในที่สุด อับซาโลนก็เผาหน้าข้าวเพื่อดึงดูดความสนใจ ดาวิดทรงยอมพบอับซาโลม (14:33)
- 12 อับซาโลมเริ่มวางแผนการที่จะกบฏต่อบิดาของตน พอ 4 ปี ต่อมาเขาก็พร้อม จึงได้วางแผนก่อการในเมืองเฮโบรน (15:12)
- 13 พวกเขาบุกก็เข้มแข็งขึ้น ดาวิดจึงจำต้องหนีจากกรุงเยรูซาเล็ม บัดนี้พระเจ้าทรงทวงหนี้ครั้งที่ 4 (15:14)
- 14 อาบียาฮาร์กับศาโดกก็ไปด้วยกันกับดาวิด อย่างไรก็ตาม ดาวิดทรงสั่งให้มหาปุโรหิตร่วมกันทั้ง 2 คนนี้กลับกรุงเยรูซาเล็ม ท่านทั้ง 2 จึงเชิญหีบสัญญาไมตรีของพระเจ้ากลับไปด้วย (15:24-29)
- 15 ดาวิดทรงเดินร้องให้ไปตามถนนขึ้นสู่ภูเขาเอลายโอน (15:30)
- 16 เมื่อดาวิดทรงทราบว่าอาหิโธเฟลที่ปรึกษาของพระองค์ได้เข้าร่วมทำการกบฏกับอับซาโลมด้วย ดาวิดจึงสั่งหุซัยที่ปรึกษาอีกคนหนึ่งให้กลับทำเป็นไปสวามิภักดิ์ต่ออับซาโลมเพื่อให้หุซัยไปได้แย่งและคัดค้านคำแนะนำของอาหิโธเฟล (15:34) คำแนะนำของหุซัยดีด้อยกว่า แต่กลับได้รับความสนใจมากกว่า อาหิโธเฟลจึงกลับบ้านไปผูกคอตาย (17:1-23)
- 17 ดาวิดถูกซิเมอีตระกูลซาอูลแข่งด่าและเอาหินขว้าง (16:5-8) แต่ดาวิดไม่ยอมสั่งให้ฆ่าเขาเสีย (16:10-12)
- 18 ทหารใหม่ของอับซาโลมสู้ทหารชำนาญศึกของดาวิดไม่ได้ กองทัพอับซาโลมจึงสูญเสียทหารถึง 20,000 คน และพ่ายแพ้การศึกครั้งนี้ (18:7)
- 19 อับซาโลมพยายามจะหนี แต่พุ่มไม้หนาทึบเกี่ยวเอาไว้จึงถูกโยอาบฆ่าตาย (18:14) ดาวิดทรงทราบว่าอับซาโลมตายด้วยมือของโยอาบ ก็ทรงโศกเศร้าเพราะบุตรชายที่ตายไป (18:33; 19:1-4)
- 20 ดาวิดเริ่มออกเดินทางกลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และทรงสัญญาว่า ถ้าอามาสาหลานชายพระองค์สามารถรวบรวมคนตระกูลยูดาห์ให้มาเชิญพระองค์กลับไปเป็นกษัตริย์อีก พระองค์จะแต่งตั้งอามาสาเป็นนายพลโยธา (19:13-14) โยอาบก็ฆ่าอามาสาตายอย่างทารุณเพื่อกำจัดคู่แข่งที่น่ากลัวเสีย (20:6-22)
- 21 ดาวิดทรงไว้ชีวิตซิเมอีผู้ทรุดลงแทบพระบาทของพระองค์ที่แม่น้ำจอร์แดนและทูลอภัยโทษ (19:23)
- 22 ดาวิดทรงพบกับเมฟีโบเชท และทรงรับฟังสาเหตุที่สหายง่อยผู้นี้ไม่ได้ไปอยู่กับพระองค์ในป่า (19:24-30)
- 23 ดาวิดทรงพบกับบาระซียัยชายชราผู้เคยเป็นมิตรสหายของพระองค์ในป่า จึงทรงเชิญให้ชายชรานั้นเดินทางไปกรุงเยรูซาเล็มพร้อมกับพระองค์และอาศัยอยู่ที่นั่น (19:34-37)
- 24 เชบาชาวตระกูลเบนยามินได้นำ 10 ตระกูลก่อการกบฏต่อดาวิด โยอาบจึงได้สั่งให้คนฆ่าเชบาชาวตาย (20:13-22)

- 25 ดาวิดได้กลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ทรงโศกเศร้าแต่มีปัญญามากขึ้น ภายหลังพระองค์จะมีปัญหาอีก แต่ไม่ใช่การสงครามหรือกบฏ บัดนี้ ดาวิดทรงชดใช้หนี้กับบัทเซบาหมดแล้ว
- ช ดาวิดรัฐบุรุษ (2 ซมอ 21:1-14)
- 1 ภัยพิบัติจากพระเจ้าได้มาถึงพวกอิสราเอลนานถึง 3 ปี ดาวิดทรงทราบว่าเป็นเพราะในอดีตรระกูลซาอูลที่กระหายเลือดได้เช่นฆ่าพวกกิเบโอน (21:1)
 - 2 ในหนังสือโยชูวา บทที่ 9 อิสราเอลได้ทำสัญญาไมตรีกับพวกกิเบโอนว่า พวกเขาจะไม่ถูกทำร้ายเลย บัดนี้ความผิดบาปครั้งนั้นกำลังถูกลงโทษ (21:2)
 - 3 ดาวิดจึงเจรจากับพวกหัวหน้าของกิเบโอน พวกเขาตกลงกันว่า ถ้าให้ยุติธรรมแล้ว จะต้องยอมให้พวกเขาประหารบุตรทั้ง 7 คนของซาอูลซึ่งทุกคนมีส่วนร่วมในการสังหารหมู่พวกกิเบโอนในคราวนั้น เมื่อได้กระทำตามนั้นแล้ว ภัยพิบัติก็หายไป อย่างไรก็ตาม ดาวิดทรงไว้ชีวิตเมฟีโบเชท (21:5-7)
- ฅ ดาวิดผู้นับพลเมือง (2 ซมอ 24)
- 1 ดาวิดตกอยู่ในอำนาจการทดลองของซาตาน จึงทรงนับพวกอิสราเอล (1 พศด 21:1-6)
 - 2 ต่อมา ดาวิดทรงกลับใจเสียใหม่ พระเจ้าทรงเสนอให้ดาวิดเลือกการลงโทษ 1 ใน 3 อย่างนี้ (24:12-13)
 - ก เกิดการกันดารอาหาร 7 ปี
 - ข ต้องหนีจากพวกศัตรูนาน 90 วัน
 - ค เกิดโรคห่า 3 วัน
 - 3 ดาวิดเลือกข้อ 3 (24:15)
 - 4 ผลก็คือมีคนตาย 70,000 คน ภัยพิบัติได้หยุดลงเมื่อดาวิดทูลขอต่อทูตแห่งความตายที่ลานนวดข้าว ต่อมาดาวิดทรงซื้อลานข้าวนี้ไว้ (24:15-25; 1 พศด 21:18-30) พระวิหารของซาโลมอนถูกสร้างขึ้นบนที่ดินนี้เอง
- ญ ดาวิดผู้อุปถัมภ์ (1 พศด 22-29)
- 1 ขณะนี้ดาวิดอายุเกือบจะ 70 พรรษาแล้ว ตอนที่พระองค์อายุ 30 พรรษานั้น พระองค์ตั้งใจว่าจะสร้างพระวิหารสำหรับพระเจ้าแต่พระเจ้าทรงห้ามไม่ให้ทำเช่นนั้น (22:7-8)
 - 2 อย่างไรก็ตาม กษัตริย์ซราห็นก็ได้รับอนุญาตให้จัดเตรียมการต่าง ๆ สำหรับพระวิหารซึ่งซาโลมอนจะทรงสร้างขึ้น (22:5, 9-10)
 - 3 เพราะฉะนั้นดาวิดจึงจัดการเตรียมการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
 - ก เหตุผลในการสร้างพระวิหาร คือเพื่อที่จะเป็นที่ประดิษฐานหีบสัญญาไมตรี (22:19) และภาชนะอื่น ๆ ที่มาจากพลับพลาชั่วคราวซึ่งตั้งอยู่ที่เมืองกิเบโอน (21:29) พลับพลาเดิมของโมเสสนั้นเคยตั้งอยู่ที่เมืองซีโล (ยชอ 18:1; 19:51; วนฉ 18:31; 1 ซมอ 1:9; 3:3) แต่ได้ถูกพวกฟีลิสเตียทำลายเสียพร้อมกับเมืองซีโลห์ (ดู สดต 78:60; ยรม 7:12, 14; 26:6)
 - ข ค่าใช้จ่ายในการสร้างพระวิหาร
 - 1 ทองหนัก 100,000 ตะลันต์ (3,360,000 กิโลกรัม) (22:14)
 - 2 เงินหนัก 1,000,000 ตะลันต์ (33,600,000 กิโลกรัม) (22:14)

หมายเหตุ ราคาปัจจุบันจะเท่ากับ 1,875 พันล้านบาท ดาวิดเองประทานให้เกือบ 5 หมื่นล้านบาท (29:4-5) ดังนั้นค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการก่อสร้างพระวิหารอาจจะเกิน 25,000 ล้านบาท

- ค ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานในพระวิหาร ดาวิดทรงแต่งตั้งให้พวกเขา 38,000 คน จัดเตรียมการก่อสร้าง (23:3)
 - 1 24,000 คนคอยดูแลการก่อสร้าง (23:4)
 - 2 6,000 คนทำหน้าที่เป็นนายและตุลาการ (23:4)
 - 3 4,000 คนเป็นนายประตู (23:5)
 - 4 4,000 คนเป็นนักร้องและนักดนตรี (23:5)
- ขณะนั้นเอง ดาวิดทรงแบ่งพวกปุโรหิตออกเป็น 24 เวน (23:6; 24:1-3) (เปรียบเทียบ 24:10 กับ ลก 1:5)
- ง ดนตรีในพระวิหาร ดาวิดได้ทรงแต่งตั้งนักดนตรี 288 คน เพิ่มเติมจากนักดนตรีประจำ 4,000 คน (25:7-8)
- จ กองทัพของพระวิหาร ดาวิดได้มีกองทัพ 288,000 คน ประกอบเวร 12 ผลัด ๆ ละ 24,000 คน (27:1)
- ฉ แผนผังพระวิหาร ดาวิดได้มอบแผนการสร้างพระวิหารแก่ซาโลมอนซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานแก่ดาวิด (28:11, 19)
- ช งานที่น่าทึ่งสำหรับพวกที่ก่อสร้างพระวิหารและพวกหัวหน้าอิสราเอล (22:17-19; 28:1-8; 29:1-5)
- ช คำตอบของพวกก่อสร้างพระวิหาร (29:6-9, 20-21)
- ฉ คำแนะนำแก่ซาโลมอนผู้สร้างพระวิหาร (22:11-13; 28:9-10, 20-21)
- ญ คำอธิษฐานต่อพระเจ้าแห่งพระวิหารนั้น (29:1-19)

ฎ ดาวิดนักประพันธ์ บทเพลงสรรเสริญที่มีทั้งหมด 150 บท ดาวิดทรงเขียนเองถึง 77 บท

3 ซาโลมอน กษัตริย์ผู้เหลือเชื่อของอิสราเอล (1 พศก 1-11; 2 พศด 1-9)

ก ชัยชนะที่พระองค์ทรงมีต่อศัตรู (1 พศก 1:1-2:46)

1 ทรงมีชัยชนะต่ออาโดเนียห์

ก ขณะที่ดาวิดทรงนอนใกล้ตายอยู่บนเตียงนั้นเอง บุตรชายคนโตขณะนั้น คืออาโดเนียห์พยายามจะลอบชิงบัลลังก์จากซาโลมอนน้องชายต่างมารดา (1:5-8)

ข นางบัทเชบามาเยี่ยมสามีที่ใกล้ตาย และช่วยจัดการเตรียมให้ซาโลมอนได้รับการชโลมจากศาโดก (1:13-17, 39)

ค อาโดเนียห์ถูกภาคทัณฑ์ไว้ แต่ภายหลังถูกสังหาร (2:19-25)

2 ทรงมีชัยชนะต่ออาบียาธาร์ (2:26-27) แต่โดยเหตุที่อาบียาธาร์จงรักภักดีต่อดาวิด เขาจึงรอดชีวิต แต่ได้ถูกตัดออกจากตำแหน่งปุโรหิต

3 ทรงมีชัยชนะต่อโยอาบ (2:28-34) ในที่สุดนายพลผู้กระหายเลือดผู้นี้ก็ถูกประหารไม่เพียงเพราะเขาสันนิษฐานอาโดเนียห์เท่านั้น แต่เพราะเขาได้ฆ่าคนที่ไม่มีความผิด รวมทั้งฆ่าอับเนอร์ อับซาโลมและอามาสาด้วย

- 4 ทรงมีชัยชนะต่อซีเมอี (2:36-46) ซีเมอีก็เหมือนกับอาดอนิยาห์นั่นแหละ คือถูกภาคทัณฑ์ไว้ แต่เขาได้ทำให้ซาโลมอนไม่วางใจเขามาก เขาจึงถูกลงโทษถึงตาย
- ข สติปัญญาที่พระองค์ได้รับจากพระเจ้า (3:4-28)
- 1 ขณะที่ซาโลมอนอยู่ที่เมืองกิเบโอนเพื่อถวายเครื่องบูชา พระเยโฮวาห์มาเยี่ยมซาโลมอนในความฝัน พระองค์ตรัสแก่ซาโลมอนว่า ท่านจะได้ทุกสิ่งที่ท่านขอ กษัตริย์ใหม่องค์นี้จึงทูลขอสติปัญญา (3:6-9)
 - 2 เมื่อซาโลมอนทรงกลับไปถึงกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์ก็เผชิญกับสถานการณ์ที่มาทดสอบสติปัญญาซึ่งพระองค์พึงได้รับมา คือ มีหญิงโสเภณี 2 คนมาเข้าเฝ้าพระองค์เกี่ยวกับเรื่องทารก 2 คน คนหนึ่งตายแล้ว อีกคนหนึ่งยังมีชีวิตอยู่ มารดาทั้งสองคนนี้ต่างก็อ้างว่าทารกที่ยังมีชีวิตอยู่นั้นเป็นบุตรของตน ซาโลมอนจึงทรงแนะนำว่าให้ใช้ดาบตัดทารกคนนั้นออกเป็น 2 ท่อน และประทานให้แก่พวกนางคนละท่อน ซึ่งแน่นอนแม่ที่แท้จริงจะต้องตกใจเมื่อได้ยินเข้า ดังนั้นความจริงจึงเปิดเผยขึ้น (3:16-28)
- ค ทรงปกครองทั่วอิสราเอลอย่างเต็มทีด้วยความสงบเรียบร้อย (1 พศก 4:1-34) การปกครองของซาโลมอนในช่วงนี้เป็นแบบอย่าง que แสดงถึงการปกครองพันปีของพระคริสต์ เราจะเห็นได้ว่า
- 1 ซาโลมอนมีพนักงาน 12 คนคอยช่วยเหลือในการปกครองของพระองค์ (4:7) พระเยซูจะทรงมอบงานเหล่านี้ให้แก่สาวก 12 คนของพระองค์ (มธ 19:28)
 - 2 ซาโลมอนปกครองทั่วทั้งอาณาจักรที่อยู่ในแผ่นดินบริสุทธินั้น (4:21) พระคริสต์จะปกครองทั่วราชอาณาจักรทุกหนทุกแห่ง (ดู ว 11:15)
 - 3 ผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของซาโลมอนรับใช้เหมือนอย่างที่เราจะรับใช้พระคริสต์ (1 พศก 4:21; ว 22:3)
 - 4 ซาโลมอนจะนำสันติสุขมาให้แก่เขตท้องถื่น (4:24) เหมือนที่พระคริสต์จะทรงนำสันติสุขมาให้ทั่วทุกหนทุกแห่ง (อสย 2:2-4)
 - 5 ชาวยูดาห์และอิสราเอลได้อยู่กันอย่างสงบสุข "ทุกคนก็อยู่ใต้เงาอุ่มของตน" (4:25) สมัยของพระคริสต์ก็จะเป็นเช่นเดียวกัน (ยรม 23:6; มีคา 4:4; ศคย 3:10)
- ง พระวิหารสำหรับนมัสการที่สร้างโดยซาโลมอน (1 พศก 5-8; 2 พศด 2-7)
- 1 การก่อสร้าง
 - ก การก่อสร้างเริ่มขึ้นในเดือน พฤษภาคม ปีที่ 4 ในรัชกาลของซาโลมอนและสร้างเสร็จสิ้นในเดือน พฤศจิกายน ปีที่ 11 ในรัชกาลของพระองค์ ดังนั้นจึงใช้เวลาในการก่อสร้างทั้งสิ้น 7 ปี (6:37-38)
 - ข พระวิหารมีขนาดใหญ่เป็น 2 เท่าของพลับพลาโมเสส คือ ยาว 30 เมตร กว้าง 10 เมตร สูง 15 เมตร (6:2) (เปรียบเทียบกับ อพย 26:16, 18)
 - ค ซาโลมอนได้จัดพวกคนงานที่บางคนเป็นทาสสร้างพระวิหาร ประกอบด้วยชาวอิสราเอล 100,000 คน ช่างตัดหิน 80,000 คน และผู้คุมงาน 3,300 คน (5:13-16)
 - ง พื้นและผนังทำจากหินหุ้มด้วยไม้สนสีดาร์ประดับทองคำ (6:16, 21-22)
 - จ พระวิหารสร้างขึ้นโดยไม่มีเสียงค้อน ขวานหรือเสียงเครื่องมืออื่นใดเลย (6:7)

- ฉ พระวิหารนี้มีเชิงตะเกียง 10 อัน และมีโต๊ะตั้งขนมปังถวาย 10 ตัว ซึ่งต่างกับ
พลับพลาโมเสสที่มีเพียงอย่างละ 1 เท่านั้น (7:48-49)
- ช ซาโลมอนได้จ่ายข้าวสาลีเกือบ 1,000,000 ถัง และน้ำมันมะกอกบริสุทธิ์ราว 3180
ลิตรให้แก่กษัตริย์ฮีรามของเมืองไทรเป็นค่าไม้สนจากปาละบาโนนเพื่อนำมาหุ้ม
พระวิหาร (5:8-11)
- ช ในส่วนที่บริสุทธิ์ที่สุด มีรูปเคารพทองคำ 2 รูป (8:7)
- 2 คำอุทิศ ซาโลมอนได้ทรงเล่าเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่นำมาสู่วันหน้ายี่สิบนี้ (8:12-21;
2 พศต 6:1-11)
- 3 คำอธิษฐานอันนอวน (8:22-53; 2 พศต 6:12-42) ซาโลมอนทรงอธิษฐานให้พระวิหาร
งดงามนี้เกิดผล 3 ประการด้วยกัน
- ก ผลต่อส่วนบุคคล (1 พศก 8:31-32)
- ข ผลต่อประเทศชาติ (1 พศก 8:33-40)
- ค ผลต่อพวกต่างประเทศ (1 พศก 8:41-43)
- 4 คำอวยพร (1 พศก 8:54-61)
- 5 ปราบฏการณ์อัศจรรย์ (2 พศต 7:1-3)
- 6 การถวาย (1 พศก 8:62-66; 2 พศต 7:4-10) ของถวายนี้ประกอบด้วยแกะ 120,000 ตัว
และโค 22,000 ตัว ซึ่งเป็นของถวายที่มากที่สุดในพระคัมภีร์ และอาจจะมากที่สุดตลอดกาล
- จ ความมั่นคงของพระองค์
- 1 พระองค์ทรงมีภรรยา 700 คนและอนุภรรยา 300 คน (1 พศก 11:3)
- 2 พระองค์ทรงมีทองคำมหาศาล รายได้ส่วนพระองค์ทรงได้รับทองคำหนักปีละ 666 ตะลันต์
(22,372 กิโลกรัม) คือมีราคาประมาณ 500,000,000 บาท (2 พศต 9:13; 2 พศต 1:15;
9:22) ถ้วยของพระองค์ที่ใช้สำหรับดื่มนั้นทำด้วยทองคำ (2 พศต 9:20)
- 3 พระองค์ทรงมีม้า 40,000 ตัว (1 พศก 4:26)
- 4 พระองค์ทรงมีรถรบ 1,400 เล่ม ราคาเล่มละ 10,000 บาท (10:26, 29)
- 5 พระองค์ทรงบังคับบัญชาทหารม้า 12,000 คน (10:26)
- 6 พระองค์ทรงมีเรือกำปั่นเป็นอันมาก (1 พศก 9:26-28; 10:22; 2 พศต 8:17-18)
- 7 พระองค์ทรงได้สร้างพระที่นั่งใหญ่ด้วยงาช้างประดับทองคำบริสุทธิ์ มีบันได 6 ชั้น พนักพิง
โค้งมีที่เท้าแขน และพระที่นั่งนี้ล้อมรอบด้วยรูปสิงโต 12 ตัว นอนอยู่บนบันไดชั้นละ 2 ตัว
(1 พศก 10:18-20)
- 8 พระองค์ทรงสร้างโรงหลอมเหล็กขึ้นที่เมืองอีซีออน-จีเบอร์ (1 พศก 9:17)
- ฉ คำพยาานเกี่ยวกับพระองค์ก็เลื่องลือไปทั้งแผ่นดิน (1 พศก 4:29-34; 10:1-13)
- 1 พระนางกษัตริย์แห่งอาระเบียก็เสด็จมาดูความมั่งคั่งของพระองค์ และทดสอบสติปัญญาอัน
เลื่องลือของพระองค์ พระนางได้เข้ามายังกรุงเยรูซาเล็มด้วยความสงสัย แต่เสด็จออกไปด้วย
คำพยาาน (1 พศก 10:7)
- 2 สติปัญญาของซาโลมอนก็เป็นที่ประจักษ์กันทั่วไปในเรื่อง
- ก การพิพากษา (1 พศก 10:7)

- ข การปกครอง (4:29; 5:12)
 - ค บทกวี (4:32)
 - ง ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ (4:33)
 - จ สถาปัตยกรรมและวิศวกรรม (5:1-7; 9:15-22)
 - ฉ การค้า (9:26-10:29)
 - ช ปรัชญา (ปัญญา 2:3)
 - ซ การทำสวน (ปัญญา 2:5)
- ช การล่องละเมิดของพระองค์ที่มีต่อพระเจ้า
- 1 คำเตือนซาโลมอนเกี่ยวกับการล่องละเมิด
 - ก คำเตือนจากดาวิด
 - 1 คำเตือนครั้งแรก (1 พศต 22:13)
 - 2 คำเตือนครั้งสุดท้าย (1 พศก 2:3)
 - ข คำเตือนจากพระเจ้า
 - 1 คำเตือนครั้งแรก (1 พศก 3:14)
 - 2 คำเตือนครั้งที่ 2 (9:6-7)
 - 3 คำเตือนครั้งสุดท้าย (11:11)
 - 2 ลักษณะการล่องละเมิดของซาโลมอน ประมาณ 450 ปีก่อนสมัยซาโลมอน พระเจ้าได้ทรงเขียนคุณสมบัติของบรรดากษัตริย์ของอิสราเอลในอนาคต (พบญ 17:16-17) แต่ซาโลมอนก็ไม่เชื่อฟังทั้ง 3 ประการนี้
 - ก พระองค์มีเงินและทองคำมากมาย (1 พศก 10:14-27)
 - ข พระองค์ทรงมีม้าหลายหมื่นตัว (4:26)
 - ค พระองค์ทรงมีภรรยาและอนุภรรยาหลายร้อยคน (11:3)
 - 3 ผลการล่องละเมิดของซาโลมอน
 - ก เป็นครั้งแรกที่พระองค์จะประสบภัยจากผู้ก่อความเดือดร้อนและกบฏย่อย ๆ หลายครั้ง (11:14-25) ผู้ก่อความเดือดร้อน 2 คนคือ ฮาตัดชาติเอโดม (11:4-22) และเรโซนผู้เป็นโจร (11:23-25)
 - ข หลังจากที่ซาโลมอนทรงสิ้นพระชนม์แล้ว พระเจ้าจะเอาแผ่นดินส่วนใหญ่จากบุตรซาโลมอนให้แก่ผู้อื่น (11:9-13, 26-40) ซึ่งผู้นั้นก็คือ เยโรโบอัมตระกูลเอฟราอิม (11:27-40) เยโรโบอัมได้ทราบจากอาหิยาห์ผู้พยากรณ์ว่า เมื่อซาโลมอนสิ้นพระชนม์แล้ว เขาจะได้ปกครอง 10 ตระกูล (จากทั้งหมด 12 ตระกูล) ซาโลมอนทรงปกครองอยู่นาน 40 ปี ก็สิ้นพระชนม์ (11:42-43)